

அமரர் தமிழவேள் இ.க.கந்தகவாமி நினைவுப் பேருரை - 1

**இலங்கையிலே தமிழ்க்கல்வியும் ஆய்வும்
தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியும்**

**பேராசிரியர்
சீ.தில்லைநாதன்**

**கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
2010**

அமரர் தமிழவேள் இ.க.கந்தசுவாமி நினைவுப் பேருரை - 1

இலங்கையிலே தமிழ்க்கல்வியும் ஆய்வும்
தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியும்

பேராசிரியர்
சீ.தில்லைநாதன்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்
2010

தமிழ்வேள் இ.க. கந்தசுவாமி அவர்கள்

தோற்றம்
1919. 09. 01

மறைவு
2008. 10. 19

முன்னுரை

இலங்கையின் தமிழ்க் கல்வியும் ஆய்வும் தொடர்பான ஒரு நீள் முகப் பார்வையைப் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்கள் முன்வைத்துள்ளார். தமிழவேள் இ.க.கந்தசாமி ஆசிரியர் அவர்களின் மதிப்புக்கும் விருப்புக்குமுரிய புலமையாளராய் விளங்கும் பேராசிரியர் இந்த நினைவுப் பேருரையின் எழுத்துருவைத் தந்திருத்தல் அறிகை நிலையிலும், மனவெழுச்சி நிலையிலும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

சமூக வரலாற்று இயக்கத்திலே முகிழ்த்து எழுந்த விசைகள் தமிழ்க் கல்வியிலும் ஆய்விலும் ஏற்படுத்திய பதிவுகளைப் பேராசிரியர் வரன்முறையாகத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

தேசிய இயக்கம், தனித்தமிழ் இயக்கம், திராவிட இயக்கம், தாய் மொழிக் கல்வி இயக்கம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கம், தேசிய இனத்துவ அடையாளங்களைக் காணும் இயக்கம் முதலியவை தமிழ்க் கல்வியிலும், ஆய்விலும் பல்வேறு நிலைகளிலே செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தேசிய எழுகுழாத்தினரது (ELITES) செயற்பாடுகளும், பிரதேச எழுகுழாத்தினரது நடவடிக்கைகளும், நேர் நிலையிலும், நேரில் நிலையிலும் தமிழ்க் கல்வியை வளம்படுத்தியுள்ளன. யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசும், அதிற் பங்குகொண்டு உழைத்த சுவாமி விபுலானந்தர், ஹண்டி பேரின்பநாயகம் போன்றோரால் முன்வைக்கப்பட்ட தாய்மொழிக் கல்விக் கருத்தியலும் தமிழ்க்கல்வியிலும், ஆய்விலும் வளப்பாடுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

நிறுவன நிலையிலே ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், அரசகரும மொழித் திணைக்களம்,

பல்கலைக்கழகங்கள் முதலியவற்றின் பணிகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவற்றின் அறிகை விளைவுகள் அனைத்தையும் தொகுத்துக் கூறும் பேராசிரியர் வளர்ச்சி தொடர்பான மதிப்பீடுகளையும் திறனாய்வுகளையும் ஒருங்கே முன்வைத்துள்ளார். மொழிகள் கற்பதிலே நிகழ்ந்த பின்னடைவுகள், பாட நூல்களில் இடம்பெறும் வழக்கள் முதலியவற்றையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

தமிழ்க் கல்வியும், ஆய்வுகளும் தொடர்பான மீளாய்வை முன்னெடுப் பதற்குரிய ஒரு 'கையடக்க' ஆவணமாக இந்த ஆக்கம் அமைந்துள்ளது. பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்களுக்குக் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் தனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

பேராசிரியர் **சுபா ஜெயராசா**

துணைத்

தலைவர்

கொழும்புத் தமிழ்ச்

சங்கம்

30.01.2010

இலங்கையிலே தமிழ்க்கல்வியும் ஆய்வும்: தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியும்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு வரும்போது, குறிப்பாக அதன் நூல் நிலையத்தினுள் நுழையும்போது என் மனக்கண்முன் தோன்றுபவர் தமிழவேள் கந்தசுவாமி அவர்கள். அன்னாரின் நினைவாக இவ்வுரையினை ஆற்றுவது அவரை இழந்ததன் ஆற்றாமைக்கு ஒரு வகையில் ஆறுதல் அளிப்பதாகவும் அமைகிறது. எனவே, இச்சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு நல்கிய அவரது குடும்பத்தினருக்கும் தமிழ்ச்சங்கத்தினர்க்கும், குறிப்பாகச் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமிக்கும் நன்றி கூறுகிறேன். இவ்வுரை குறித்து அளவளாவ உடன்பட்டுதலிய பேராசிரியர் சு.சுசீந்திரராஜாவுக்கும் க.இரகுபரன் அவர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

அறிவுதொரிந்த காலம் முதல், தன்னுடைய வாழ்வு மற்றவர்களுக்குப் பயன்படுவதாக அமைய வேண்டுமென்பதில் தமிழவேள் அவாவுடையராக இருந்தமை புலனாகின்றது.பிறந்த ஊரில் வீதியொன்றினை அமைக்க விழைந்தது முதல் தலைநகரில் சிலப்பதிகார விழாவினை எடுத்தது வரை அவர் மேற்கொண்ட பணிகள் பலவாகும். பண்பாடு என்றால் என்ன வென்பதை விளக்கப் புகுந்த அறிஞர் மாத்யூ ஆர்னொல்ட் (Mathew Arnold), “ஒருவன் தன் குணநலன்களை நிரப்பிக்கொள்வதிலும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தின் நலன்களைப் பேணுவதிலும் பேரவாக்கொண்டிருக்கும் பக்குவநிலையே பண்பாடு” என்றார். அந்த வகையில், தமிழவேள் பண்பாடு மிகுந்த, பயன்பட வாழ்ந்த ஒருவர் எனலாம். ஓர் ஆசிரியராகவும் பாடநூலாக்கச் சபை உறுப்பினராகவும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க உறுப்பினராகவும் அவர் அர்ப்பண சிந்தையுடன் அயராது பணியாற்றினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தைக் கட்டிவளர்ப்பதிலும், அதன் நூல் கத்தைப் பெறுமதி மிக்கதாய் மேம்படுத்துவதிலும், தமிழ்க் கல்வியையும் தமிழியல் ஆய்வுகளையும் தூண்டுவதிலும் அவர்

கண்ணாயினார். சுமார் கால்நூற்றாண்டு காலம் சங்கப் பொதுச்செயலாளராய் விளங்கி இலைமறை காய்களாய்க் கிடந்த பலர் முன்னுக்கு வரவும் மேனிலை எய்தவும் ஏணியாய் உதவிய தமிழவேள், தன்னை முன்னிலைப்படுத்து வதிலோ அதிகாரப் பிரயோகத்தை அனுபவிப்பதிலோ கவனம் எடுத்தாரல்லர். வரலாற்றில் மிக மோசமான அடி 1983 ஜூலையில் தமிழர் மீது விழுந்தவேளை 'பிச்சை வேண்டாம் நாயைப்பிடி' எனும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் உயிர் பிழைக்க ஓடிவிட தமிழ்ச் சங்கத்தையும் அதன் நூல்நிலையத்தையும் விடாப்பிடிச் சன்னத்தனாய் நின்று பாதுகாத்த பெருமை தமிழவேளைச் சாரும்.

ஓர் இலட்சியத்தை எய்துவதற்கோ ஒரு நிறுவனத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற் கோ மிகுந்த அர்ப்பணிப்பும் தியாகமும் வேண்டப்படும். அதற்குத் தயாராக முன்வருவோர் ஒரு சிலரே. அவர்கள் ஒரு வகையினர். ஒரு நிறுவனம் ஸ்தாபன ரீதியாக உறுதிக்கொண்டு எழுந்தபின் அதிற் பதவி களை வகிப்பதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் நிறையப்பேர் முண்டியடித்துக் கொண்டு முன்வருவர். இது உலகத்து இயல்பு. குறிப்பிட்ட இரு வகைகளுள் முதலாவதுக்கே தமிழவேள் உரியவர்; பொருத்தமானவர்.

எடுத்த கருமத்தை முடித்தன்றி ஓயாத தமிழவேள் தான் எடுக்க விரும்பிய சிலப்பதிகார விழாக்குறித்து என்னுடன் பல தடவைகள் பேசினார். ஆனால், அவ்விழா நடைபெறவிருந்த வாரத்தில் யான் ரந்தெனிகலவில் நிற்கவேண்டியிருந்தமையால் விழாவில் கலந்துகொள்ள முடியாதென்பதை அவரிடம் தெரிவித்திருந்தேன். ரந்தெனிகலவிலிருந்து திரும்பி இரண்டு தினங்களில் அவர் அமரராகி விட்ட செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியுற்றேனாயினும், முதலில் விசாரித்தது சிலப்பதிகார விழா நடத்தி முடித்து விட்டாரா என்பதையே. அதை முடித்திராவிடின் அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடையா தன்றோ? சிலப்பதிகார விழாவினைச் செவ்வனே நடாத்தி முடித்த பின்னர்தான் அவர் இவ்வுலகினை நீத்தார் என்று சொல்லக் கேட்டது பெரும் ஆறுதலாயிற்று.

பொது நன்மையின் பொருட்டு மேற்கொண்ட காரியங்களை ஒழுங்காக நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதிலும், எங்கள் கல்வியும் ஆய்வுகளும் காலத்துக்கேற்ற வளர்ச்சியெய்தி மண்ணில் நல்லவண்ணம் மனிதராய் வாழ உதவவேண்டும் என்பதிலும், உலகம் எங்களையும் நாங்கள் உலகினையும் செவ்வனே புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதிலும், எங்கள் பிள்ளைகள் தங்கள் பாரம்பரியத்தை முறையாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதிலும் அக்கறை கொண்டவராக தமிழ்வேள் வாழ்ந்தனராகையால் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் கல்வியையும் ஆய்வுகளையும் குறித்த சில மனக்கிடக்கைகளை முன்வைக்கத் துணிந்தேன்.

இலங்கையில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழர் வசித்து வந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஆயினும், புதினமுன்றாம் நூற்றாண்டில் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாண அரசினை நிறுவுவரைக்கும் தமிழர்களுடைய கல்வி மற்றும் ஆய்வு வளர்ச்சியினை அறிவதற்குப் போதுமான சான்றுகள் இல்லை. யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது; சரஸ்வதி மகாலயம் என்ற நூல்நிலையம் அமைக்கப்பட்டது; தமிழ் நாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு நிலவியது; தமிழ்க்கல்வியும் வடமொழிக்கல்வியும் தழைத்து வளர்ந்தன. வைத்தியம், சோதிடம், வரலாறு, சமயம் சம்பந்தமாக அக்காலப்பகுதியில் எழுந்த நூல்களைப் பார்க்கும் போது புலமைப் பாரம்பரியமொன்று ஏலவே வளர்ச்சியுற்றிருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது.

ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்காலத்தில் பழைய மரபுகள் புதிய அனுபவங் களைத் தழுவிக்கொண்டன. அறிவினை வளர்ப்பதற்கும் பரப்பு வதற்கும் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பல தமிழ்ப்புலவர்களும் அறிஞர்களும் ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் அறிவுப் பரிவர்த்தனையில் ஈடுபட்டனர். தவறுகளை எடுத்துக்காட்டுவதிலும் திறமைகளைப் பாராட்டுவதிலும் அவர்கள் காட்டிய நேர்மை அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆய்வு விருத்திக்கும் ஊட்டமளிப்பதாயிற்று.

த.கைலாசபிள்ளை தொடக்கிய யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை நடாத்திய காவிய பாடசாலை முதலான நிறுவனங் களும் தமிழ், இலக்கிய, இலக்கணக் கல்வி வுளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாயின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதி முதல் வெளிவந்த பத்திரிகை களும் புலமையும் ஆய்வும் செப்புமுற்று வளரக் களமமைத்துத் தந்தன.

சைமன் காசிச்செட்டி, அ.சதாசிவம்பிள்ளை, அ.குமாரசுவாமிப் புலவர், ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, சி.கணேசையர் ஆகியோர் வெளியிட்ட நூல்களின் வாயிலாகத் தமிழ்ப்புலவர் பலரைப்பற்றிய செய்திகளை அறிய முடிந்தது. பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பிப்பதிலும் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் தமிழ் நாட்டவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாய் விளங்கினர். ஆறுமுகநாவலர், சிவசம்புப்புலவர், குமாரசுவாமிப்புலவர், கணேசையர், நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார், அருளம்பலவனார் முதலியோர் பதவுரைகளும் பொழிப்புரைகளும் குறிப்புரைகளும் விரிவுரைகளும் புத்துரைகளும் ஆராய்ச்சி உரைகளும் எழுதினர். சமயவிளக்கத் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் கண்டனங்களையும் வெளியிட்டவரும், பாடநூல்கள் சிலவற்றை ஆக்கியவரும், பெரியபுராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் முதலியவற்றை எழுதியவருமான ஆறுமுகநாவலர் 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்' என்றும், 'தமிழ் இலக்கிய உரைநடையின் தந்தை' என்றும் போற்றப்பட்டார்.

ஆறுமுகநாவலரின் நன்னூல் விருத்தி, இலக்கணச்சுருக்கம் ஆகிய நூல்களும், குமாரசுவாமிப்புலரின் இலக்கண சந்திரிகை, வினைப்பகுபத விளக்கம், தண்டியலங்கார உரை, யாப்பருங்கலக் காரிகை உரை, நம்பியகப் பொருள் உரை ஆகிய நூல்களும், கணேசையரின் தொல்காப்பிய எழுத்து, சொல், பொருள் அதிகார உரைக்குறிப்புகளும் இலக்கணப்புலமை ஈழத்திற் செழித்தமைக்கான எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்

தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றில் இலக்கண விடயங்கள் சம்பந்தமாக இடம்பெற்ற விவாதங்களில் ஈழத்து அறிஞர்கள் பெரும் பங்கெடுத்தனர்.

அகராதித் துறையிலும் ஆரம்ப முயற்சிகளை ஈழநாட்டவர் மேற்கொண்டனர். சென்னையில் 1862 இல் உவிஞ்சிலோ பாதிரியார் வெளியிட்ட அகராதிக்கு அவர்கள் சொற்களைச் சேகரித்து ஒழுங்குபடுத்தி உதவினர். 1937இல் வெளியிடப்பட்ட மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதிக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது 1832 இல் வெளியான யாழ்ப்பாண அகராதி ஆகும். 1938 - 1946 காலப்பகுதியில் நல்லூர் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியின் ஆறுபாகங்களை வெளியிட்டு தமிழிற் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சிக்கு வழிகோலினார்.

பிழைகளையும் போலிப் புலமையினையும் கண்டவிடத்து தயவு தாட்சண்யமின்றிக் கண்டித்த தமிழ்ப்புலமையாளர்கள் புகழையோ பொருளையோ செல்வாக்கு மிகுந்தோர் உறவையோ வேண்டி, விட்டுக் கொடுத்துச் சமரசம் செய்தாரில்லை. அறிவு வளர்ச்சியினையே அவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். குமாரசுவாமிப் புலவரின் மேல்வரும் கூற்று நோக்கத்தக்கது: “பிழைகளைக் காணும் அறிஞர்கள் செந்தமிழ் முதலிய பத்திரிகைகளில் அவைகளைப் பிரகடனம் செய்தல் நன்று. பிழை கூறல் அவமானம் செய்தலன்று. அது சம்மானமாய் நமக்குப் பயன்படும். கற்போர் பிறர்க்கும் பயன்படும்.”

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை வகுத்து எழுதுவதிலும் ஈழத்து அறிஞர்கள் வழிகாட்டிகளாய் விளங்கினர். அந்த வகையில் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, சுவாமி விபுலாநந்தர், வி.செல்வநாயகம் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இலக்கிய வரலாற்றை முறையாக மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதிலும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதிலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் குறிப்பிடத்தக்க கவனம் செலுத்தியது. பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த க.கணபதிப்பிள்ளை

1936 இல் எழுதிய அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: “பாடத்தை மாணவர்களுக்கு இத்துறை கற்பிப்பது பண்பாட்டுப் பெறுமானத்தை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ள உதவும் பொருட் டேயன்றிப் பரீட்சைகளுக்கு அவர்களைத் தயார்ப்படுத்து வதற்காக அல்ல என்பதையும் வகுப்பு வேலைகளிற் கவனமாக இருப்பதால் அதிக சிரமமின்றிப் பரீட்சைகளிலும் சித்தி எய்தக் கூடும் என்பதையும் திரும்பத்திரும்ப மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற வேண்டியுள்ளது.”

நவீன தமிழ் இலக்கியமும் இலக்கியத்திறனாய்வும் முதன்முதல் முறையாகக் கற்பிக்கப்பட்டது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயாகும். சாசனவியல், மொழியியல் ஆகியவற்றிலும் அது அக்கறை செலுத்தியது. மொழியியல் அறிஞரான க.கணபதிப்பிள்ளை அன்றைய யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கைச் செவ்வையாக நாடகங்களில் கையாண்டதன் மூலம் அவ்வழக்கினைப் படம்பிடித்து வைத்துள்ளார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விஞ்ஞான, மருத்துவக் கல்விyiனைத் தமிழ் மூலம் போதிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி அத்துறையில் காட்டிய ஆர்வமும், டாக்டர் கிறீனும் அவரது மாணவர்களும் சில நூல்களை எழுதியும் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கன. கலைச்சொல்லாக்க முயற்சியிலும் ஈழநாட்டார், குறிப்பாகச் சுவாமி விபுலாநந்தர் முன்னின்றனர்.

இலங்கை அரசகரும மொழித்திணைக்களம் 1950களிலும் அறுபதுகளிலும் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த கலைச்சொற் றொகுதிகளை வெளியிட்டது. அரசாங்க அமைப்புக்கள், உத்தி யோகப்பதவிப் பெயர்கள் நாமாவளி ஒன்று 1955இல் வெளியிடப் பட்டதைத் தொடர்ந்து, சொற் றொகுதிகளைத் திருத்தியமைக்கவும், இற்றைப்படுத்தவும், மொழி பெயர்ப்புக்களைத் தரப்படுத்தவும், ஒருமைப்பாடுடையதாம் வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளவும் திணைக்களத்துக்கு உதவவேன்று மதியுரைக்குழு ஒன்று கௌரவ நிதி அமைச்சரால் நியமிக்கப்பட்டது. அரசகரும மொழித் திணைக்கள உதவி ஆணையாளர் ந.சிவராசா தலைமையில் அமைந்த அக்குழுவில்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீடாதிபதி பேராசிரியர் ஆ.வி.மயில்வாகனம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம், சுகாதார அமைச்சின் நிரந்தரச் செயலாளர் கு.பாலசிங்கம், இளைப்பாறிய அரசாங்க பிரதான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர் முகாந்திரம் குல சபாநாதன், கல்வி நூல் வெளியீட்டுத் திணைக்கள உதவி ஆணையாளர் அ.வி.மயில்வாகனம், உதவிச் சட்ட வரைஞர் கு.பூர்ணானந்தா, கல்வி நூல் வெளியீட்டுத் திணைக்கள மொழிபெயர்ப்புக் கண்காணிப்பாளர் சோ.நடராசா, திறைசேரிப் பட்டதாரி மொழிபெயர்ப்பாளர் திருமதி.மா.பாலகிருஷ்ணன், மொழிபெயர்ப்புக் கண்காணிப்பாளர் எப்.எக்ஸ்.சீ.நடராசா, ஆராச்சி உதவியாளர் கு.குருசுவாமி ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இவ்விபரங்கள் இங்கே தரப்படுவது அந்தக் காரியத்துக்கு அன்று எத்தகைய முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது என்பதையும், அதில் எத்தகைய கல்விமான்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவதற்கே.

வளரும் தமிழ் என்ற தமது நூலில் 'சோமலெ' பின்வருமாறு கூறினார்: "இலங்கை அரசியலார் மொழிவிசாரணைக் குழு ஒன்றை நியமித்துள்ளனர். இக்குழுவினர் வழக்கில் இருக்கும் சொற்களைச் சேகரித்தும் வழக்கில் இல்லாத சொற்களுக்குப் புதிய சொற்களை ஆக்கியும் விஞ்ஞானத்துறைகள் அனைத்திற்கும் கலைச்சொற்களை ஆக்கியுள்ளனர்; தமிழ் மரபு சிதையாமலும் இசைநயம் குறையாமலும் இலக்கண வழுவின்றியும் இவை ஆக்கப்பட்டிருப்பதால், புதிதாகப் படிப்பவர்க்கு இவை சிலசமயம் வியப்பூட்டும்.இப்பெரு முயற்சி மிகவும் பாராட்டுக்குரியது."

உலகினைத் தமிழரும் தமிழரை உலகும் செவ்வனே அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் செயற்பட்ட தனிநாயகம் அடிகளார் பிறநாட்டாரைத் தமிழியல் ஆய்வுகளில் ஈடுபடுத்த மேற்கொண்ட பாரிய முயற்சிகள் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவை.

இலக்கியத்தின் உருவம், உள்ளடக்கம், மனிதவாழ்வில் அதன் வகிபாகம், மொழிவழக்கு முதலானவை குறித்தும் எழுத்தாளரின்

நோக்கம், நிலைப்பாடு, உலகப்பார்வை போன்றவை பற்றியும் வேறுபட்ட கோட்பாடுகளை வரித்துக்கொண்ட இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் 1950 களின் பிற்பகுதியிலும் 1960களிலும் நடைபெற்ற ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடல்களும் சர்ச்சைகளும், இலக்கிய ஆர்வமும் வாசிப்புப் பழக்கமும் உலக விளக்கமும் வளர உதவின.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, 'முன்னோர் மொழிபொருளேயன்றி யவர்மொழியும் பொன்னேபோற் போற்றும்' மரபு வழிக்கல்வியும், ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என்று விசாரித்து விடைகாண விழையும் நவீன முறைக்கல்வியும் ஆய்வுகளும் இலங்கையில் தொடர்ந்தமை புலனாகும்.

சமீபகாலத்தில் நவீன ஆய்வுகளைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, மரபுவழிப் புலமையைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி ஒரு வறட்சிப்போக்குத் தென்படுகிறது. தமிழ்ப்புலமை என்பது தமிழைச் சிறப்பாகப் படிப்பவர் களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. வேறு துறைகளில், அரசு நிர்வாகப் பதவிகளில் பணியாற்றிய பலர் மொழி, இலக்கிய, பண்பாட்டு ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். புகழ்பெற்ற புவியமைப்பியல், புவிப்பொளதிகவியல் விஞ்ஞானியான கலாநிதி எம்.எஸ்.கிருஷ்ணன், பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், அவரை நாடி ஆலோசனை கேட்குமளவுக்கு வைணவத்தில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்தார். ஆர்வத்தின் விளைவான தேடல் வேறு, அப்போதைய தேவைக்கான நுனிப்புல் மேய்தல் வேறு. தங்கள் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை அறியும் ஆர்வமும், வாசிப்புப் பழக்கமும் அருகிய நிலையில், ஆய்வுக்கான எந்த எழுவினாவின் உறுத்தலுமின்றி, பதவி உறுதிக்கான ஒரு தேவையை நிறைவு செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் தறுவாயில் ஆசிரியரை நாடி ஆய்வுசெய்வதற்கு ஏதேனும் தலைப்புக்கேட்கும் மாணவர் பலர்.

புத்தகங்களைத் தங்கள் பெயரில் வெளியிடும் ஆசை பலரிடத்துக் காணப்படுகின்றது. எழுதுபவற்றின் உண்மையை உறுதி செய்துகொள் வதற்கான அவகாசம் கிடைப்பதும் அரிதாயிருக்கின்றது. புதுமையானவை என்று கூறப்படும் பல விடயங்களைப்பற்றி தெளிவுற

அறிந்திடாமல் நிறைய மொழிந்திடும் ஒரு போக்கு பலரிடம் வளர்ந்து வருகின்றது. கணிப்பொறியைக் கையாளும் திறனும் உயரிடச் செல்வாக்கும் இருந்தால் புத்தகம் சந்தைக்கு வராமலே இலக்கியப் பரிசும் கிடைக்கலாம். தங்களை முதன்மைப் படுத்துவதிலும் முன்னெப்போதும் இல்லாதளவு ஆர்வம் இன்று காணப்படுகின்றது. வேண்டியவர்களையும் வெகுசன ஊடகத்தினரையும் கூப்பிட்டுப் புத்தக வெளியீடுகளை நடாத்தினால் விளம்பரத்தை உறுதிசெய்து கொள்ளலாம். விமர்சனங்களையும் விருப்பமானவர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து வெளியிடுவிக்கலாம். சந்தைப்பொருளாதார அமைப்பில் அவை இலாபந் தருவனவாகும். எவ்வாறாயினும், சுமார் மூன்று நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இடம்பெற்ற காய்தல் உவத்தலற்ற, காரசாரமான விமர்சனங்களும் விவாதங்களும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்து உற்சாகமளிப்பவை.

நுகர்வுச் சார்புவாதம் (Consumerism) கோலோச்சும் இன்றைய நிலையிலும், ஆய்வு முறையியலுக்கு அமையச் சிலர் மேற்கொள்ளும் ஆராய்ச்சிகள் தமிழ்க் கல்வியினதும் ஆய்வினதும் தொடர்ச்சியை உறுதிசெய்வனவாகவும் நம்பிக்கையூட்டுவனவாகவும் விளங்குவதைக் குறிப்பிடாதொழிதல் சாலாது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில், இன்றைய கல்விமுறையைச் சற்று நோக்குவதும் தவிர்க்கமுடியாதது. எப்படியான சமூகத்தை நாங்கள் கட்டியெழுப்ப விரும்புகிறோம் என்பதற்கு ஏற்றதாய் கல்விமுறை அமையவேண்டும் என்று கல்விமான்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், மனித விழுமியங்களைப் பேணி வளர்ப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகக் கல்விமுறை இருக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி பேசப்பட்டாலும், சந்தைப் பொருளாதார அமைப்பில் வேலைக்கு அமர்த்தக்கூடியவர்களைத் தயாரிப்பது குறித்தே அதிகார வர்க்கத்தின் கவனம் கூடுதலாகச் செல்வ தாகத் தோன்றுகின்றது. 'மெய்ப்பொருள்' காண்பதையோ, 'தீதொர்இ நன்றின்பால்' மனதைச் செலுத்துவதையோ, 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகு' தலையோ, 'தாமின் புறுவது உலகின்புறக்கண்டு' களித்தலையோ பற்றி இன்று எத்தனைபேர் யோசிக்கிறார்கள்? கூடுதலாகச் சம்பாதிப்பதிலும் மேலுக்கு வருவதிலும்

மற்றவர்களைப் பின்தள்ளுவதிலுமே பெரும்பாலானோர் குறியாக உள்ளனர். அறிவு வளர்ச்சியில் இன்றியமையாத முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்களின் வகிபாகம் இன்று எத்தகையதாக இருக்கின்றது? ஆசிரியப்பணி என்பது விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஒரு வாழ்க்கைத் தொழிலாக(vocation) அமைய வேண்டுமேயன்றி, கூடிய வருவாய் தரக்கூடிய இன்னொரு, தனியார் வகுப்புக்களை நடத்துவது போன்ற, வேலைக்கான படிக்கல்லாகக் கொள்ளப்படுதல் சாலாது.

கல்வியைப் பொறுத்தவரை பாடநூல்கள் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதை விளக்கவேண்டியதில்லை. அவை ஐயந்திரிபுக்கு அப்பாற் பட்டவையாக, அதிகார பூர்வமானவையாக மாணவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவன. அவற்றை வெளியிடுபவர்கள் எவ்வளவு பொறுப்புணர்வுடன் இக்காலத்தில் நடந்துகொள்கிறார்கள்? பாடநூல் ஒன்றிலுள்ள தமிழ்நெடுங்கணக்கில் அ.கேனம் முதலிலே தரப்பட்டுள்ளது. 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்' என்ற திருக்குறளாவது தெரிந்திருக்க வேண்டுமே! எழுத்துப் பிழைகளும் இலக்கணப் பிழைகளும் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புக் குழறுபடிகள் போன்றனவும் பலவாகக் காணப் படுகின்றன. சமீபத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தில் கூட்டம் கூட்டிப் பாட நூல்களி லுள்ள பிழைகளைத் திருத்தும் எத்தனங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலமை மோசமாகி வருகிறது. ஆயினும், பிழைகள் நேர்வதற் கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து வருமுன்காப்பதற்கான ஆர்வம் எதுவும் வெளிப்பட்டதா? பாடநூல்கள் எழுதுதல், மொழிபெயர்த்தல், சரிபார்த்துப் பதிப்பித்தல், இறுதி அங்கீகாரம் வழங்குதல் ஆகிய செயற்பாடுகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு உகந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படாதவிடத்து, இலட்சக்கணக்கான பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்கமுடியாது.

எமது நாட்டில் ஆங்கிலக்கல்வி புறக்கணிக்கப்பட்டமையும் இரண் டாவது, மூன்றாவது மொழிகளைக் கற்பதில் ஆர்வமின்மையும் பல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. அதிகார தோரணையில், அசாதாரண துணிச்சலுடன் பிடித்தவற்றுக்கும் பிடித்தவர்களுக்கும் அங்கீகாரம் வழங்கவும் பிடிக்காதவற்றையும் பிடிக்காதவர்களையும்

ஓரங்கட்டவும் எழுந்தமானத்துக்கு எத்தனிக்கும் செயற்பாடுகளும் கல்வியினதும் ஆய்வினதும் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைப்பனவாகின்றன.

எங்கள் நாட்டில் ஏராளமான மாணவர்கள் நேராக உட்கார்ந்து உறுப்பமைய எழுத இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்த தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு அம்மாணவர்களுக்கு ஒழுங்கான எழுத்துப் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தது. கல்விமான்கள் சிலரின் ஆலோசனையுடன் தமிழ் எழுத்தாற்றுப்படை என்ற நூல் ஆணைக்குழுவால் தயாரிக்கப்பட்டது. அதற்கு ஆறுமுகநாவலரின் பாலபாடம் முதற் புத்தகமும், மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதியும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகராதி (Lexicon)யும், க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், கல்வி அமைச்சில் உத்தியோகபூர்வமாக நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் அதிகாரியொருவர் இகர ஈகாரங்களுடன் சேர்ந்துவரும் ரகரத்துக்கும் கால் வைக்க வேண்டுமென்றும், சின்ன எகர, பெரிய எகர பேதங்கள் பேணப்படவேண்டும் என்றும் பிடிவாதம் செய்து, எழுத்தாற்றுப்படை என்ற நூல் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்படுவதற்குக் குறுக்கே நின்றாராம்.

கல்வியையும் ஆய்வையும் பற்றிப் பேசும் இத்தருணத்தில், தொடர்புடைய ஓரிரு கருத்துக்களை முன்வைத்தல் நன்று. கற்றவன் என்று யாரைக் கருதுவீர்கள் என்று ஓர் அறிஞரிடம் கேட்டபோது, “தெரியாததைத் தெரியாது என்று ஒப்புக்கொள்ளும் தன்னம்பிக்கை உடையவனை” என்று பதிலளித்தாராம். “தேவதூதர்கள் அடிவைக்க அஞ்சும் இடங்களுக்குள் முட்டாள்கள் எகிறிக் குதிப்பார்கள்” என்ற மேற்கோளும் கவனிக்கத்தக்கது. மற்றது, முகாமைத்துவத்துறை வல்லுநர் ஒருவர் சொன்னது: “திறமையற்ற பலர் இன்று பொறுப்பான பதவிகளில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய திறமையீனம் ஒன்றும் பெரிய பிரச்சினை ஆகாது. ஆனால், தாங்கள் தகுதியுடையவர்கள் என்று காட்ட அவர்கள் முயல்வார்களேயானால், அது கடுமையான பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.”

அவ்வாறான பிரச்சினைகளையெல்லாம் புறங்கண்டு எதிர்காலத்தில் கல்வி, ஆய்வுகளை முன்னெடுப்பது பற்றி நிதானமாக யோசிக்க வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவர்கள் காழ்ப்புணர்ச்சிகளுக்கு இடமளிக்காது பக்கச்சார்பின்றி உண்மையைத் தேடும் விஞ்ஞான நோக்கினராகவும் கற்றவர்க்குரிய கண்ணியத்தோடும் செயற்படுதல் மிகவும் விரும்பத்தக்கது. வெளிப்படுத்த விரும்பும் விடயங்களைப்பற்றி தக்காருடன் கலந்துபேசவும் விவாதிக்கவும் தயங்கலாகாது. ஒருநூலை அச்சேற்றிய பின் ஆய்வுரையும் நயப்புரையும் தேடுவதிலும் பார்க்க நூலை வெளியிடுமுன் தக்காரின் ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பெறுதல் கூடிய பிரயோசனமளிப்பதாகும்.

மொழியைப் பிழீழியின்றியும் தெளிவாகவும், கருத்துக்களைத் துல்லியமாக வெளியிடும் வகையிலும் கையாளும் திறன் அருகி வருவதாகவே தெரிகிறது. பாடநூல்களிலும் வெகுசன ஊடகங்களிலும் பொதுவிடங்களிலும் மொழி, துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். 'உமாதேவியாரை எல்லோரும் தொழுவார்கள்' என்பது போன்ற வாக்கியங்கள் உண்மையினையும் உலகினையும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டிய மாணவர்களுக்கு உதவுவனவாகா. பாடப்புத்தகங்களிலே, சொற்களைப் பிழையானவை இவை சரியானவை இவை என்றும், எழுத்துவழக்கில் உள்ளவை இவை பேச்சுவழக்கில் மட்டும் உள்ளவை இவை என்றும் மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுமிடத்துக் கூடிய கவனம் வேண்டப்படுவ தாய்த் தெரிகிறது. வழக்காற்றைக் கவனத்திற் கொள்ளாது பழைய இலக்கண நூல்களில் மட்டும் தங்கியிருத்தல் சரியாகாது. "கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே" என்று தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளமையும் நோக்கற்பாலது.

இன்றைய உலகில் பரந்த தேடலுக்கான ஆர்வமும் அவசரமும் அதிகரித்து வருகின்றன. புதிய விடயங்களை வழங்கும் ஆற்றல் தமிழுக்கு இல்லையாகையால் ஆங்கிலத்தை நாடவேண்டியுள்ளது என்று பலர் கூறுகின்றனர். 'பஞ்சபூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் புத்தம் புதிய கலைகளை'ப் பற்றிப் பேசிய மகாகவி பாரதி, "சென்றிருவீர்

எட்டுத்திக்கும் - கலைச்செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்று கூறிச் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டாகிவிட்டது. சில செயற்பாடுகள் நடந்ததும் தொடக்கப்பட்டதும் உண்மைதான். ஆனால் தொடரும் வளர்ச்சிகளுக்கும் மாற்றங்களுக்கும் நாம் ஈடுகொடுத்திருக்கிறோமா? மொழிபெயர்ப்பினைப் பொறுத்தவரை அது ‘கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான கதை’, புதிய சொற்களை அவரவர் விரும்பியவாறு, மொழிபெயர்த்துக் கொள் கின்றனர். அத்துறையில் ஒருங்கிணைப்பும் பலதுறை அகரமுதலிகளும் அவசரமாக வேண்டப்படுகின்றன. இன்று இன்றியமையாத சில உச்சரிப்புகளுக்கான எழுத்துருவங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய எழுத்துச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றியும், அது குறித்தும் புதிய சொற்களை உள்வாங்குவது குறித்தும் முடிவுசெய்யக்கூடிய ஓர் அறிஞர் குழாம் அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும் நீண்ட காலமாகப் பேசப்பட்டாலும் செயலில் ஒன்றையும் காணோம்.

முழுமைவாய்ந்த ஒரு தமிழ் அகராதி உருவாக்கப்படவேண்டும். பல்வேறு துறைகளுக்குமான கலைச்சொல் அகரமுதலிகள் ஆக்கப்படுவதோடு தொடர்ந்து இற்றைப்படுத்தப்பட வேண்டும். தரம் வாய்ந்த ஒரு மும்மொழி அகரமுதலியும் தோற்றுவிக்கப்படவேண்டும். இத்துறைகளில் சில முயற்சிகள் பெரும்பணச் செலவில் அங்குமிங்கும் மேற்கொள்ளப் பட்டாலும், ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட காத்திரமான முயற்சி காணப்படவில்லை. ஒத்த பொருளுடைய சொற்கள் மற்றும் தொடர்களைப் பட்டியற்படுத்தும் இணைப்பொருள் சொற்களஞ்சியம் (Thesaurus) புதுச் சொல்லாக்கத்துக்கும் மொழித்திறன் விருத்திக்கும் உதவகூடியது. அத்தகைய ஒரு சொற்களஞ்சியம் உருவாக்கப்படவேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். இலங்கையில் வசிக்கின்ற ஈழத்தமிழர், இந்திய வம்சாவளித்தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோரது பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களும் அவர்களுக்கிடையிலான ஊடாட்ட உறவுகளும் நுணுகி ஆராயப்படவேண்டும். தேசிய நூதனசாலைகள் திணைக்கள இனவியலாளராகப் பணியாற்றிய கலாநிதி எம்.டி.ராகவன் யாழ்ப்பாணத்து மலபார் வாசிகள் என்ற தலைப்பில் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டு அரைநூற்றாண்டுக்குமேல் ஆகிறது. அவை சம்பந்தமான ஆய்வுகளேதும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

சிங்கள மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையிலும் சிங்கள இலக்கியத்துக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் இடையிலும் வளர்ந்த ஊடாட்டங்கள், உறவுகள் பற்றியும் விரிவானவையும் ஆழமானவையுமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். பண்பாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே ஒத்த தன்மைகள், பெருமளவிற்கு காணப்படுகின்றன. இந்துமதத் தெய்வங்கள் பலவற்றைப் பௌத்தர்கள் வழிபடுகின்றனர். ஏழாலை மு.ஞானப்பிரகாசர் சைவசித்தாந்தம் குறித்துத் தாம் எழுதிய கட்டுரைகள் சிலவற்றைப் பௌத்தபிக்கு ஒருவரைக் கொண்டு சிங்களத்துக்கு மொழி பெயர்க்க முயன்றதாக அறியக்கிடக்கின்றது. சிவனொளிபாதமலை, கதிர்காமம், முன்னேஸ்வரம் முதலான தலங்களோடு சிங்களமக்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்புகளும் விண்டு நோக்கவேண்டியவை. இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற தேசியக்கொடி பற்றிய விவாதங்களின் போது, யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள், தேசியக்கொடியில் சிங்கத்துக்குப் பதிலாகச் சிறிபாதவை (சிவனொளிபாதத்தை)ப் பொறித்தால் அது தேசிய ஒற்றுமை உரம்பெற உதவும் என்று விதந்துரைத்தனர். இந்த விடயங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் சிங்கள அறிஞர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டுவார் களோவென்பது சந்தேகத்திற்கிடமானதாகையால், தமிழறிஞர்கள் இவற்றின்பால் கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகும்.

எமது நாட்டுப்புறவியல் சம்பந்தமான விஞ்ஞானபூர்வமான ஆய்வுகள் பற்றியும் சிந்திக்கவேண்டும். உதாரணமாக தவிலும் பறைமேளமும் அடிக்கப்படும், குறிப்பாகப் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அடிக்கப்படும் பக்குவம் கவனத்துக்கு உரியது. மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி அங்கீகாரம் குறைந்து அலட்சியப்படுத்தப்படும் நிலையில் உள்ளமை விசனத்துக்கு உரியது. எமது பாரம்பரியத்தையும் பழைய விழுமியங்களையும் இழத்தல் ஏற்றதன்று. புலவர் வகுப்புக்களை நடாத்தத் தமிழவேள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியனவாகும். கிடைத்தற்கரியனவாகிவிட்ட சிறந்த நூல்களின் மறுபதிப்புக்களை வெளியிடுவதும் வரவேற்கத்தக்கது. பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சிசந்தரனார் அடிக்குறிப்புகளோடு பதிப்பித்த சைமன்

காசிச்செட்டியின் Tamil Plutarch என்ற நூலைக் கிடைக்கச் செய்யமுடியுமாயின், அது பெரும் பயனுடையதாகும்.

எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பொறுமையாகவும் நிதானமாகவும் பரிசீலித்து இலங்கையில் செய்யப்படவேண்டியவை எவையென்பதையும், செய்யப்படக்கூடியவை எவை என்பதையும் முடிவு செய்து செயற்பாட்டைத் தூண்ட இலங்கையின் எல்லாப்பகுதிகளையும் சேர்ந்த தமிழியல் அறிஞர் கருத்தரங்கொன்று கூட்டப்படுதல் விரும்பத்தக்கது.

தமிழ்வேள் க.இ.க.கந்தசுவாமி திருக்குறள் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையின் இறுதியிலே கூறியதை நினைவுபடுத்தி என் உரையினை முடிக்கிறேன்: “ஆக்கபூர்வமான பணியை இச்சங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். சங்க வருங்காலத்திற்காகத் தொடங்கிய பணிகள் பல ஆண்டுகளாகச் செயற்படாமல் உள்ளன. வருங்காலத்தில் இச்சங்கம் இந்நாட்டில் உயர் தமிழ்ப்பணிகள் செய்யும் ஸ்தாபனமாக வளரவேண்டும்.”

